

Mál nr. 224/2018**M og
váttryggingafélagið V v/ slysáttryggingar sjómanna.****Ágreiningur um hvort sjúkdómseinkenni megi rekja til tiltekins sjóslyss.****Gögn.**

Málskot, móttakið 17.7.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 1.8.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að morgni 2. nóvember 2015 vildi til að það atvik að skipið A sökk í höfn eftir að það hafði verið sjósett í kjölfar viðgerðar í slipp. Í fyrirliggjandi lögregluskýrslu kemur fram að þegar lögregla og slökkvilið komu á vettvang hafi framhluti A verið nánast kominn í kaf og nokkrum mínútum síðar hafi allt skipið verið horfið undir yfirborð sjávar. Áður en skipið sökk hafi slökkvilið byrjað að dæla úr skipinu en ekki haft undan og orðið frá að hverfa. Þrír menn hefðu verið um borð í skipinu, M sem hafði stöðu vélstjóra um umborð og tvö vitni, B og D, starfsmenn viðkomandi slipps. Þeir voru allir komnir í land þegar lögregluna bar að.

Í skýrslu lögreglunnar er haft eftir M að skipið hafi verið í almennu viðhaldi í slippnum og staðið hafi til að sigla því að bryggju í höfninni. Fyrir um morguninn kvaðst M hafa óskað eftir því að fá skipstjóra með sér í verkefnið en verið neitað um það þar sem ekki hafi staðið til að sigla skipinu út úr höfninni. Ástæðu þess að skipið sökk kvað M hafa verið „að einhverjar stórar lestarlokur í stefni skipsins hefðu verð opnar.“ Venjulega stjórn skipstjóri slíkum lokum og hann sjálfur hefði hreinlega aldrei komið að því loka eða opna lestarlokum og hafi hann steingleymt þeim. Aðspurður um hver bæri ábyrgð á atvikinu svaraði M „ætli ábyrgðin sé ekki mín.“

Eftir vitninu B er haft í skýrslu lögreglu að hann hafi ekki vitað nákvæmlega hvað gerðist, hugsanlega hafi botnloki ekki verið lokaður. Rafmagn hafi verið á A og þeir því haldið að þeir gætu dælt sjónum út. Rafmagn hafi svo farið af A við endann á bryggju sem A lagðist svo við. Þeir hafi siglt meðfram bryggjunni út á enda og A komið þar fyrir. Þar hafi skipið svo sokkið.

Eftir vitninu D er haft að eftir sjósetningu A hafi hann séð smá leka í þar til gerðu „boxi“ í lestartými A. Lekinn hafi verið lítill og héldu þeir B og D að þetta væri eðlilegt, en hann ákvað samt að láta M, vélstjóra, vita af þessu. Að sögn D virtist M „panikka“ þegar hann sá lekann og hafi hann drifið sig í vélarrýmið. Eftir sjósetningu hafi byrjað að leka mikið af sjó inn í skipið og það byrjað að sökkva, en því hafi þó verið siglt að enda bryggjunnar þar sem því var svo lagt.

Í fyrirliggjandi vottorði sálfræðings kemur fram að M hafi komið fyrst í viðtal til hans tveimur dögum eftir atvikið. Honum hafi verið mjög niðri fyrir er hann fór yfir málsatvik og lýsti því hvernig hann hafi reynt að bjarga skipinu án árangurs. Hafi M upplifað mikla vanlíðan. Gamalt áfall hafi og rifjast upp er hann bjargaðist naumlega úr sjávarháska. Í öðrum viðtalstíma tveimur dögum síðar hafi M liðið betur. Hann hafi verið á leið til sólarlanda næsta morgun og hafi honum fundist hann vera slakari. Farið hafi verið aftur yfir atvikið og að mati M hafi hann brugðist rétt við aðstæðum. Hann hafði haft samband við skipstjóra og fleiri og sá ekki að hann hefði getað gert neitt öðruvísi en hann gerði. Hafi M metið það svo að líðan hans yrði í lagi. M hafi svo síðast komið í viðtal 11. ágúst 2017. Honum hafði þá verið sagt upp störfum hjá útgerð A í júní 2016 vegna minnkandi verkefna en upplifði að yfirmenn hefðu viljað losna við sig. Hafði honum fundist að hann væri að jafna sig þar til uppsögnin kom. Fannst honum hann vera mjög óöruggur og myndbrot frá atvikinu er A sökk komu í hugann og upplifði hann sig mjög hætt kominn í slysinu. Kvaðst hann finna fyrir þunglyndi og breyttum persónuleika. Í lok viðtalsins voru lögð mælitæki fyrir M til að meta líðan hans. Samkvæmt þessum mælitækjum taldist hann vera með nokkur depurðareinkenni, væg kvíðaeinkenni og einkenni áfallastreituröskunar hafi verið undir klínísku viðmiði en þó vel merkjanleg.

M leitaði til bæklunarlæknis í sjö skipti á tímabilinu 11. ágúst 2016 til 20. júní 2017. Í fyrirliggjandi vottorði læknisins er sjúkrasögu M lýst svo að hann hafi lent í sjóslysi 2. nóvember 2015. Skipið hafi sokkið og hann þurft að handlanga sig fram og hangið í slám þegar skipið hvolfdi og hafi hann meiðst á báðum öxlum, enda hafi hendur hans orðið honum til lífs. Án þeirra væri hann dauður. Með ógnarkrafti hafi honum tekist að handlanga sig fram að næsta opi þar sem hann hafi komist út úr skipinu og bjargað sér áður en það sökk. Hann hafi í tvö skipti komið í þrýstingsléttandi aðgerðir á báðum öxlum. Hann hafi skánað aðeins við það en finni enn fyrir verkjum. Ekki sé við frekari bata að búast úr þessu og ekki sé unnt að bæta ástandið með frekari lækniáðgerðum.

Í læknisvottorði heimilislæknis á heilsugæslustöð kemur fram að M hafi leitað læknis í janúar 2017 vegna verkja frá öxlum, en ekki komi fram tengsl við fyrrgreint sjóslys í nóvember 2015.

M telur sig hafa toгнаð á báðum öxlum við atvikið og að geðheilsa hans hafi borið hnekki. Hefur hann krafist bóta úr slysatryggingu sjómanna sem útgerð A hafði í gildi hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Skilmálar slysatryggingar þeirrar sem M krefst bóta úr liggja ekki fyrir í málinu. Engu að síður þykir mega slá því föstu að bætur úr vátryggingunni skulu ákvarðaðar í samræmi við ákvæði í kjarasamningi vélstjóra við útgerð A, þ.e. að þær skulu ákvarðaðar á grundvelli reglna skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum.

Engin matsgerð hæfra og óvillhallra manna liggur fyrir í málinu um hverjar afleiðingar sjóslysið hefur haft fyrir M. Sú atvikalýsing sem er að finna í framangreindu læknisvottorði bæklunarlæknisins á sér enga stoð í öðrum gögnum málsins. Telja verður ósannað að M hafi verið svo hætt kominn er A sökk eins og þar er lýst. M leitaði fyrst til fyrrgreinds bæklunarlæknis í ágúst 2016, eða rúmum níu mánuðum eftir sjóslysið, vegna verkjaeinkenna frá öxlum. Einnig leitaði hann læknis á heilsugæslustöð í janúar 2017 vegna verkja frá öxlum án þess að tengja verkina við sjóslysið 2. nóvember 2015. Í ljósi þessa verður að telja ósannað að þau axlarmein sem lýst er í fyrrgreindu læknisvottorði verði rakin til sjóslyssins sem hér um ræðir. Þá gefur umfjöllun og niðurstaða í fyrirliggjandi vottorði sálfræðings ekki nægilegt tilefni til að ætla að M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem leitt getur til bóta úr slysatryggingunni. Að öllu framangreindu virtu telst M ekki eiga rétt til bóta úr umræddri slysatryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík, 24. ágúst 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.